ΠΑΤΡΙΝΗ ΖΩΗ

Η ΕΝΙΑΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ

Εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐφημερίδας ἐδημοσιεύθη τὴν 18ην τρ. περίληψις τῶν πρακτικῶν τῆς σταφιδικῆς συσκέψεως Ἀθηνῶν μεταξὺ ὑπουργῶν καὶ ἀντιπροσώπων τῶν Ἑνώσεων. Ταυτοχρόνως ὁ ἀπρόοπτος παρακτὰς εἰς τὴν σύσκεψιν βουλευτὴς Αἰγιαλείας κ. Σωτηρόπουλος διὰ νὰ ἀντικρούσῃ τὸν εἰσηγητὴν ἀντιπρόσωπον Αἰγιαλείας, καθ' οὗ εἶχε προηγούμενα, ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν «Η.» ἀπάντησιν τὰς ἀπόψεις καὶ κρίσεις του. Ἐπειδὴ τὰ προτεινόμενα ἐπικυρώθησαν ὁμοφώνως ὑφ' ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν 20 Ἑνώσεων σὰς κατηγορεῖ ἐπὶ ἀνειλικρινείᾳ, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπαντήσωμεν.

Ὁ κ. Βουλευτὴς δὲν ἀντικρούει οὔτε τὴν οὐσίαν οὔτε τὴν ὠφελιμότητα τῆς ἑνιαίας διαχειρίσεως. Τὸν θίγει μόνον τὸ «ὑποχρεωτικὸν» τῆς παραδόσεως τοῦ σταφιδοκάρπου εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Συνεταιρισμοῦ. Ἐπαναλαμβάνει, δηλαδή, τὸ παλαιόν, τετριμμένον καὶ δημοκοπικὸν ἐπιχείρημα ποὺ μεταχειρίσθηκαν ἄλλοτε οἱ ἐχθροὶ τοῦ σταφιδοπαραγωγοῦ, διότι ἐζημιώνοντο ἀπὸ τὴν ἑνιαίαν διαχείρισιν καὶ οἱ ἀντισυνεταιρισταὶ οἱ ἐνσπείραντες τὸ μῖσος καὶ πάθος μεταξὺ τῶν παραγωγῶν καὶ πολεμοῦντες τὴν μεταξύ των ἀλληλεγγύην, ποὺ θὰ ἐξύψωνεν αὐτοὺς πνευματικῶς, ἠθικῶς καὶ οἰκονομικῶς.

Τόσα χρόνια ποὺ οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ ὑπεχρεοῦντο νὰ παραδίδουν ΔΩΡΕΑΝ καὶ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΩΣ εἰς ξένας ἀποθήκας τὰ 40 — 60 % τῆς σταφίδος των ἢ τὴν ἀνάλογον ἀξίαν αὐτῆς, ποὺ συνεπείᾳ τούτου κατεξαρθρώθη ἡ σταφιδοπαραγωγή, ἐμειώθη ἡ ἐξαγωγὴ καὶ ἀπηθλιώθησαν οἱ παραγωγοί, ὅλα αὐτὰ δὲν ἔθιξαν ποτὲ τὴν εὐαισθησίαν τοῦ κ. Βουλευτοῦ, δὲν εἴδομεν ποτὲ διαμαρτυρίαν του. Ἡ ἑνιαία διαχείρισις ἐπέδρασεν ὡς κόκκινος μανδύας, καὶ ὁ κ. Βουλευτὴς ἐπιτίθεται κατ' αὐτῆς, ὥστε μὲ θόρυβον κι' ἀνακατωσοῦρες νὰ ἀναθαρρήσουν οἱ ἐχθροὶ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν στὸν πόλεμο κατὰ τῶν μέτρων, νὰ τορπιλλισθοῦν αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἑνώσεων, ὁπότε οἱ παραγωγοὶ περισσότερον δὲ πάντων οἱ Αἰγιαλεῖς, θὰ ξαναπέσουν στὰ παλαιὰ δυσβάστακτα «ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ» ΒΑΡΗ, καὶ στὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν πολλῶν μεσαζόντων ποὺ ἔφεραν τὴν ἀπαθλίωσιν τοῦ σταφιδοπαραγωγοῦ.

Παραπέμπομεν τὸν κ. Βουλευτὴν νὰ πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὠφελιμότητος τῆς ἑνιαίας διαχειρίσεως εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς, ὅπου τὸ πρῶτον τὸ 1903 ἐπρότεινεν αὐτὴν ὁ Δ. Γούναρης, εἶτα δὲ οἱ Πετμεζᾶς καὶ Μερλόπουλος. Ἐπίσης στὰ πρακτικὰ ὅλων τῶν σταφιδικῶν καὶ συνεταιρικῶν Συνεδρίων ἀπὸ τοῦ 1930 καὶ δὴ τοῦ Πανελληνίου τοιούτου τοῦ 1936 τοῦ ὀργανωθέντος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁπότε καὶ ὁ ὑπουργὸς κ. Στ. Στεφανόπουλος ἐδήλωσεν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω προτάσεως ὅτι «θὰ ὠφελήσῃ εἰς τὴν λύσιν τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος». Ἐπίσης ὁ ἐμπορικός μας ἐν Λονδίνῳ ἀκόλουθος κ. Λούτσης ἀνέπτυξε τὴν 13ην τρ. τὰς ὠφελείας τῆς σταφίδος τῶν Αὐστραλέζων, οἵτινες ἐφήρμοσαν τὴν ἑνιαίαν διαχείρισιν ἀπὸ τοῦ 1924. Ἐπίσης ἡ Α. Τ. Ε. θὰ τῷ γνωρίσῃ τὰς ὠφελείας τῶν ἑνιαίων διαχειρίσεων Κιτροπαραγωγῶν Κρήτης, Οἰνοπαραγωγῶν Σάμου καὶ Μαστιχοπαραγωγῶν Χίου, ὅπου δὲ ἐπέδειξαν τοιαύτην εὐαισθησίαν οὕτω δὲ ἀπηλλάγησαν ἀπὸ τοὺς ἐκμεταλλευτάς των, ποὺ τοὺς κρατοῦσαν στὴ φτώχεια καὶ δυστυχία καὶ ἐπολλαπλασίασαν τὰ κέρδη ἀπὸ τὰ προϊόντα των. Θὰ μετανοοῦσε ἀσφαλῶς ὁ κ. Βουλευτὴς ἐὰν ἐπανελάμβανεν ἐκεῖ τὰ διασπαστικὰ «ἐθελούσια» κηρύγματά του.

Ἡ ἑνιαία διαχείρισις, κ. Βουλευτά, δὲν εἶναι σκοπός, ὅπως γράφετε. Εἶναι σταφιδικὸν μέτρον εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παλαιῶν τοιούτων ποὺ μᾶς ὑπεχρέωναν νὰ παραδίδωμεν ΔΩΡΕΑΝ καὶ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΩΣ καὶ εἰς ΞΕΝΑΣ ΑΠΟΘΗΚΑΣ ἓν μέρος τῆς σταφίδος μας. Ἡ ἐπαρχία Πατρῶν μὲ ἄλλας ἐξαγωγίμους περιφερείας θὰ ἐζητοῦσαμεν νὰ ἐξῃρεῖτο ἡ Αἰγιάλεια τῆς ἑνιαίας διαχειρίσεως ὁπότε μὲ τὸν ἀνταγωνισμὸν οἱ Αἰγιαλεῖς ἀσφαλῶς θὰ [illegible] τὸν κ. Βουλευτήν. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν εἴμεθα ἀφελεῖς νὰ τὸ ζητήσωμεν, διότι ΟΛΑΙ αἱ Κυβερνήσεις ἀνέκαθεν θεωροῦν τὸ σταφιδικὸν ἑνιαῖον καὶ ἀλληλένδετον, ὡς τοιοῦτον δέ, καὶ πολὺ ὀρθῶς, τὸ χειρίζονται. Ἀλλ' ἔχομεν παραστῆ ἐπανειλημμένως εἰς συσκέψεις, συνέδρια καὶ συνελεύσεις ἐν Αἰγιαλείᾳ, ὅπου πάντοτε ἀπεφασίζετο ἡ ἑνιαία διαχείρισις.

Ὁ κ. Βουλευτὴς γράφει τὰς ἑξῆς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ σταφιδικοῦ: «Ἔλεγχος τοῦ Α.Σ.Ο. — Ἀπτομερὴς (;!) καὶ πλήρης διασφάλισις τῶν παραγωγῶν ἀπὸ τὸν Α.Σ.Ο. — Ὁ Α.Σ.Ο. νὰ ΠΑΡΑΜΕΙΝΗ ἀσφαλιστικὸς Ὀργανισμός, ἐξασφαλίζων τὸν παραγωγὸν ἀπὸ πάσης ἐκμεταλλεύσεως (!)» Αὐτὰ δυστυχῶς εἶναι κενὰ περιεχομένου καὶ ἀνάξια συζητήσεως, δεδομένου ὅτι ἔχομεν πικρὰν πεῖραν τῆς διασφαλίσεως κλπ. τοῦ Α. Σ. Ο.

Τέλος ὁ κ. Βουλευτὴς ἐθεώρησε, δυστυχῶς, σκόπιμον ὡς μόνον ἐπιχείρημά του νὰ φέρῃ τὸ ἑξῆς: «Ὑπὸ πολλῶν παραγωγῶν ἐξεδηλώθη δυσπιστία ὡς πρὸς τὴν ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΝ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς προτάσεως τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Ἑνώσεων, δεδομένου ὅτι τὰ ληπτέα μέτρα ὑπέδειξε μέλος τοῦ Κ. Κ. Ε.» Εἶναι λυπηρὸν νὰ κατέρχεται εἰς ἀνακριβεῖς καὶ συκοφαντικὰς κατηγορίας ἐναντίον τῶν σταφιδοπαραγωγῶν. Ἐὰν ἠσχολεῖτο ὀλίγον μὲ τὰ σταφιδικὰ θὰ ἐγνώριζε ὅτι τὸ ΚΚΕ πολεμεῖ τὴν ἑνιαίαν διαχείρισιν. Τὸν παραπέμπομεν εἰς τὸν «Ριζοσπάστην» τῆς 8ης ὡς καὶ εἰς ἄλλα ὄργανα τοῦ ΚΚΕ. Ἐπομένως αὐτὸς συμμαχεῖ καὶ συνοδοιπορεῖ μὲ τὸ ΚΚΕ καὶ ὄχι ἡμεῖς. Λυπούμεθα διότι ἐχολώθη ἐπειδὴ κατηγορήθη εἰς τὴν σύσκεψιν τῶν κ.κ. ὑπουργῶν ὅτι διώρισεν ὡς σύμβουλον Αἰγιαλείας εἰς τὸν Α.Σ.Ο. ἕνα σταφιδέμπορον (ἄριστον φίλον μας), ὅπερ ὅμως εἰς οὐδεμίαν ἄλλην περιφέρειαν διεπράχθη. Τὴν δυσπιστίαν του ὡς πρὸς τὴν εἰλικρίνειαν τῶν ἐπιδιώξεων ἔπρεπε νὰ στρέψῃ ἐκεῖ ὅπου τὰ συμφέροντα ἀντιμάχονται. Διότι ὁ ὑπ' αὐτοῦ διορισθεὶς σύμβουλος τοῦ Α.Σ.Ο. ὡς ἔμπορος εἶναι φυσικόν, ὅσον καὶ ἄριστος ἂν εἶναι, ὅτι θὰ ἀντιδράσῃ εἰς τὴν πρότασιν τῶν Ἑνώσεων.

Η. ΤΣΙΑΛΙΡΑΣ

φελτς!

—Ποῦ ξαίρεις τὄνομά του; Ρώτησε κατάπληκτη, χλωμιάζοντας, ἡ Λένα — αὐτὸ δὲν τὸ ξαίρω οὔτ' ἐγώ!...

—Ὅλα τὰ ξαίρω — ἔκαμ' ὁ ἄλλος ἥσυχα: Ἀκόμα καὶ τὸ τελευταῖο ἐπεισόδιο, ἐδῶ, στὸ στενό, ποὺ τὸν ἔβρισες κι' ἔκαμες νὰ βγάλῃς τὸ πιστόλι σου...

—Οἱ δικοί μας, λοιπόν, μὲ παρακολουθοῦν; Γιὰ ποιὸ σκοπό; — Ρώτησε μὲ καινούργια κατάπληξη.

—Στὴν ἀρχὴ γιὰ τὴν ἀσφάλειά σου... Κι' ἔπειτα... γιὰ κάτι ἄλλο, πάρα πολὺ σπουδαῖο... ἀπόλυτα σημαντικό!... Ὁ ταγματάρχης Στάϊνφελτς εἶναι στὸ ἐπιτελεῖο... Εἶναι ὁ καλύτερος μηχανικὸς ποὔχει ἐδῶ ἡ στρατιά... Αὐτὸς ἔφτιασε κι' αὐτὸς κρατεῖ τὰ σχέδια γιὰ ὅλα τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα, ποὺ γίνονται τώρα στὰ παράλιά μας...

Ἡ Λένα ἔνοιωσε νὰ παγώνῃ σύγκορμη. Κατέβασε τὰ μάτια, ντροπιασμένη:

—Καταλαβαίνω — εἶπε μὲ σβυσμένη φωνὴ — τί γυρεύουν ἀπὸ μένα!

Σώπασαν γιὰ κάμποσο. Αὐτὸς τὴν κοίταζε ὁλοένα, προσμένοντας νὰ σηκώσῃ τὰ μάτια της, νὰ μπορέσῃ κάτι νὰ διαβάσῃ στὴν ἔκφρασή τους. Τοὺς πάγους ποὺ χύθηκαν στὸ κορμὶ τῆς Λένας ἀκολούθησαν ἀπότομα, ξαφνικά, φλόγες, ποὺ τὄζωσαν ὁλάκερο:

—Μὰ πῶς τολμοῦν; — Ρώτησε μὲ φωνὴ ποὔτρεμε ἀπὸ τὴν ταραχὴ — Τόσο καιρὸ ὑπηρετῶ στὴν ὀργάνωση... Ἀκόμα δὲ μὲ μάθανε;... Εἶμαι ἱκανὴ γιὰ ὅλους τοὺς κινδύνους καὶ ὅλες τὶς θυσίες!... Μονάχα ὅμως σὰν πάω παλληκαρίσια, μέτωπο μὲ μέτωπο!... Ἄμα εἶναι νὰ μεταχειρισθῶ δόλο... νὰ παίξω κωμωδία... Δὲν ἀξίζω τίποτα πιά!

—Γιὰ καμμιὰ κωμωδία δὲν πρόκειται — εἶπε σιγὰ ὁ ἄγνωστος— μὰ γιὰ τραγωδία βαρειά.

Ἡ Λένα σηκώθηκε ἀπότομα, ξέσπασε:

—Γιὰ νὰ μπορέσω νὰ πάρω αὐτὰ τὰ χαρτιὰ — εἶπε, τρέμοντας ὅλη — πρέπει νὰ δεχτῶ τὸν ἔρωτά του! Σίγουρα δὲ θὰ ξαίρουν πὼς εἶμαι ἀρραβωνιασμένη... καὶ πὼς ἀγαπῶ αὐτὸ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ αὔριο θὰ γίνῃ σύντροφός μου!

Ἦταν ἡ σειρὰ τοῦ ἄλλουνοῦ τώρα νὰ χλωμιάσῃ καὶ νὰ κατεβάσῃ τὰ μάτια:

—Τὸ ξαίρουν — εἶπε μὲ σταθερὴ φωνὴ — Μὰ δὲ φαντάστηκαν οὔτε στιγμή, πὼς αὐτὸ τὸ αἴσθημα θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ γίνῃ ἐμπόδιο σὲ πράξη, ποὺ θὰ δώσῃ τὴ μεγαλείτερη βοήθεια στὸν ἀγῶνα τῆς λευτεριᾶς... Ὅταν βάζεις, κάθε μέρα, τὴ ζωή σου σὲ κίνδυνο, πῶς νὰ ὑποθέσουν πὼς θὰ δίσταζες...;

—Τὴ ζωή μου τὴ δίνω τούτη τὴ στιγμή... μὰ τὴ ζωὴ τοῦ ἄλλου ..τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἀγαπάει καὶ τὸν ἀγαπῶ... καὶ ποὺ θὰ πέθαινε σίγουρα...

Μὰ δὲ μπόρεσε νὰ συνεχίσῃ. Ἡ φωνή της πνίγηκε. Σὰν θεριό, ποὺ τὸ στριμώχνουν κάπου, τὰ ντουφέκια κυνηγῶν καὶ κοιτάζει πῶς θὰ ξεφύγῃ, μάκρυνε ἀπὸ κοντά του. Μὲ σβέλτο περπάτημα, τίγρις ἢ πάνθηρ, μαζεύτηκε στὴν ἀπάνω μεριὰ τοῦ χώλ. Κι' ὕστερα χύμηξε, κατὰ τὸ μέρος του, γιὰ νὰ τοῦ φωνάξῃ:

—Μὰ καὶ κανένα νὰ μὴν ἀγαποῦσα... Πῶς θὰ μποροῦσα ποτὲ νὰ μπῶ στὴν κάμαρά του... νἆμαι ὅλη τὴν ὥρα μαζί του... νὰ δέχουμαι νὰ μὲ φιλῇ... νὰ ἀφήνω νὰ μὲ χαϊδεύῃ ἕνας ἄντρας, ποὺ τὸν συχαίνουμαι... κι' αὐτὸν καὶ τὴ ράτσα του, περισσότερο κι' ἀπὸ τὰ σκουλήκια, ποὺ τρῶνε τὶς σάρκες τῶν γαγγραινιασμένων;... Ἂς μὲ προστάξουν νὰ τὸν πνίξω μὲ τὰ χέρια μου... Μὰ νὰ τὸν δεχτῶ στὴν ἀγκαλιά μου...

***

Κρυφοκαμάρωνε τὴ λεβεντιά της, τὴ σβελτωσύνη τοῦ νεανικοῦ κορμιοῦ της, τὴν ἁγνὴ καὶ σοβαρὴ ἔκφραση τῆς ἀναμμένης μορφῆς της:

—Ἀπὸ τὶς δυνατὲς ψυχὲς — τῆς εἶπε ἀργὰ κι' ἐπίσημα — γυρεύουμε τὰ δύσκολα... Ὁ Χριστὸς δέχτηκε καρφιὰ στὴ σάρκα του... Κάθουσε!... Πρέπει νὰ καταλάβῃς!

Ἡ Λένα κάθισε, ἀναστατωμένη. Ὡστόσο ἔπλεξε μπροστὰ τὰ χέρια της, τὰ δάχτυλά της, ὅπως ἔκανε στὸ θρανίο, στὸ Ἀρσάκειο, σὰν ἄκουγε τὸ δάσκαλό της:

—Ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμὴ στὴν ἄλλη — ἄρχισε νὰ τῆς λέῃ — κανεὶς δὲν ξαίρει... μπορεῖ νὰ τοὺς ἐπιτεθοῦν οἱ Σύμμαχοι κι' ἐμεῖς μαζί τους!... Αὐτὰ τὰ χαρτιὰ εἶναι τὸ κλειδὶ τῆς νίκης. Ἡ τύχη, μὲ τὸν ἔρωτα τοῦ Στάϊνφελτς, σὰν νὰ θέλησε νὰ μᾶς ἀνοίξῃ τὴν πόρτα...

Καί, μὲ φλόγα, σηκώνοντας τὴ φωνή, πρόσθεσε:

—Κρατᾶς στὰ χέρια σου τὴ λευτεριά μας!... Δός την σ' αὐτὸ τὸ λαό, ποὺ βογγάει στὴν πιὸ μαύρη σκλαβιά... Ἄκου, γονατιστὸς δέεται στὰ πόδια σου!

Ὁ κορμὸς τῆς Λένας ἔγειρε ξαφνικὰ πρὸς τὸ τραπέζι. Τὸ παραζαλισμένο κεφάλι της ἔπεσε βαρὺ στὶς ἀνοιχτὲς παλάμες της, ποὺ τὸσφιγγαν μ' ἀπόγνωση. Τὰ λόγια ἔβγαιναν ἀσυνάρτητα:

—Σώπα!... Μὴ μοῦ μιλᾷς!... Λυπήσου με!... Λυπήσου τον κι' αὐτόν... Δὲν ξαίρω τίποτα... Δὲν ξαίρω... ἄφησέ με!...

Ὁ ἄλλος τὴν κοίταζε τώρα μὲ βαθειὰ συμπόνοια. Σήκωσε τὸ χέρι καὶ χάϊδεψε ἁπαλὰ τὰ ξανθὰ μαλλιά της:

—Λὲς πὼς δὲ νοιώθω; — τῆς εἶπε τρυφερὰ —Ἤθελες, σὰν κορίτσι κι' ἐσύ, νὰ ζήσῃς τὴ χαρά σου... Αὐτὰ ὅμως εἶναι γι' ἄλλους καιρούς, πιὸ ἥσυχους... Τώρα ἡ θύελλα μανιάζει σ' ὅλη τὴ ματωμένη φλούδα τῆς γῆς... Τ' ἄτομα, οἱ σκοποί τους, οἱ μικρές τους [illegible], οἱ χαρές, πᾶνε, ἀγκαλιασμένα, μὲ τοὺς ἀνέμους της, σὰν τρίμματα ἀπὸ ἄχερο... Ἀντέχουν καὶ παλεύουν μονάχα οἱ γενικοὶ σκοποί... Ἔχουμε πληροφορίες, πῶς μελετοῦν οἱ Σύμμαχοι ἐπίθεση ἀπὸ τὸν τόπο μας γιὰ τὴ Βαλκανικὴ καὶ τὸ Δουνάβι... Δὲν πρέπει νἄχῃς παράπονο ἀπ' τὴ μοῖρα σου... Ἂν κερδίσουμε τὸ παιχνίδι μας, ἡ πιὸ μεγάλη δόξα σὲ προσμένει... Θὰ γίνῃς ἡ λατρεία ἑνὸς λαοῦ... Κι' ἡ καρδιὰ τοῦ νέου π' ἀγαπᾶς θὰ λαχταράῃ γλυκά, ὅταν ἀκούει τ' ὄνομά σου!...

Σήκωσε τὸ κεφάλι της σὰν τσακισμένη, μ' ἔκφραση ἀλλαγμένη, τὸν κοίταξε μὲ μάτια θολά, μ' ἀνάβλεμμα σὰν χαμένο, ἀλαργινό:

—Ἡ θύελλα—τοῦ εἶπε ἀργά—ἤτανε πρὶν ἔξω... Τώρα μανιάζει μέσα δῶ!...

Κι' ἔδειξε τὸ κεφάλι της, γιὰ νὰ προσθέσῃ:

—Δός μου λίγον καιρό...

Ὁ ἄλλος δὲ βιάστηκε καθόλου νὰ δείξῃ τὴν χαρὰ ποὺ τὸν πλημμύριζε, ποὔνοιωθε πὼς ἡ Λένα εἶχε ἀρχίσει τώρα νὰ κλονίζεται. Ἔβαλε μονάχα ὅλη τὴ φλόγα τῆς καρδιᾶς του γιὰ νὰ κάμῃ τὴ ζυγαριὰ νὰ γείρῃ:

—Σ' ἐμένα θὰ δώσῃς τὰ χαρτιά!... Θἆμαι πάντα κοντά σου κι' ἂς μὴ φαίνομαι... Κι' ἂν τύχῃ καὶ σ' εὕρῃ κίνδυνος, θὰ βάλω τὸ στῆθος μου μπροστά, πρῶτος θὰ πέσω. Μὴ φοβᾶσαι τίποτα... Σφίξε τὰ δόντια καὶ τράβα ὁλόϊσα στὸ ἔργο... Τὴν ὥρα ποὺ θὰ βάζῃς τὰ χαρτιὰ στὸ χέρι, νὰ ξαίρῃς πὼς θἆναι τὸ ἴδιο σὰν νὰ ρίχνῃς στὴ μάχη τῆς λευτεριᾶς τριάντα μεραρχίες!...

Ἡ πόρτα τοῦ χὼλ ἄνοιξε. Ὁ Παῦλος μπῆκε, μὲ πρωϊνὸ κουστοῦμι σπόρ, μὲ μορφὴ κουρασμένη κι' ἀνήσυχη ματιά. Ἡ Λένα, κρύβοντας τὴ ταραχή της, βιάστηκε νὰ τὸν παρουσιάσῃ:

—Ὁ κύριος Παῦλος Πετρῆς.... ὁ ἀρραβωνιαστικός μου!

Καί, δείχνοντας τὸν ἄγνωστο στὸν Παῦλο, πρόσθεσε:

—Ὁ κύριος Σταθόπουλος, τῶν παιδικῶν συσσιτίων τῆς Κυριακῆς..

—Ψαρεύω κορίτσια, κύριε! — Ἔκαμε ὁ ἄλλος, μὲ προσποιητὴ εὐθυμία... Μᾶς λείπει, βλέπετε, προσωπικό, γι' αὐτὴ τὴν προσπάθεια, ποὺ θὰ κάμουμε, νὰ σώσουμε ἀπὸ τὸ θάνατο τὰ παιδάκια... Δυστυχῶς ἡ μνηστή σας ἔχει ἀντιρρήσεις... Ἐλπίζω νὰ τὴ μεταπείσω... Βοηθῆστε με κι' ἐσεῖς!... Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ ξανάρθω, δεσποινίς, νὰ τὰ ποῦμε...

—Ἂν δὲ φοβᾶστε τὴ ματαιοπονία! — Εἶπε ἡ Λένα, κάνοντας κι' αὐτὴ τὴν εὔθυμη.

—Ἀνήκω στὴ σχολὴ τῆς ὑπομονῆς. Χάρηκα πολύ, κύριε!... Δεσποινίς!...

Ἔκανε τὶς ὑποκλίσεις του καὶ βγῆκε γοργά.

ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΑΣ

****

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

ΠΡΟ 36 ΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΠΑΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΕΚ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ„

23 Ἰουνίου 1910

Τρομακτικαὶ ταραχαὶ ἐξερράγησαν εἰς Ν. Ὑόρκην μεταξὺ λευκῶν καὶ μαύρων συνεπείᾳ νίκης τοῦ μαύρου πυγμάχου Τζόνσον. Οἱ νεκροὶ ὑπολογίζονται εἰς τριάκοντα καὶ οἱ τραυματίαι εἰς ἑκατοντάδας. Ταραχαὶ ἐξερράγησαν καὶ εἰς ἄλλας πόλεις, μὲ φονικὰ ἀποτελέσματα. Ἐπυρπολήθησαν καὶ οἰκίαι.

∴ Ἀνεκοινώθη καὶ σήμερον, ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν Κρήτην ἐβελτιώθη, τῶν Κρητῶν ἀντιπολιτευομένων στεργόντων ἤδη νὰ ὑπακούσουν εἰς τὰ κελεύσματα τῶν Δυνάμεων.

∴ Ἐγνώσθη αὐθεντικῶς, ὅτι αἱ ἐκλογαὶ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ὡρίσθησαν διὰ τὴν 8ην Αὐγούστου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πληρεξουσίων θὰ ἀνέλθῃ εἰς 252, ἡ δὲ διπλῆ Ἀναθεωρητικὴ Βουλὴ θὰ συνέλθῃ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου.

Ἡ «Ρεβέκκα»

Τὸ ἀριστούργημα τῆς Δάφνης ντὺ Μωριέ. Τὸ μυθιστόρημα μὲ τὴν καταπληκτικώτερη ἐκδοτικὴ ἐπιτυχία, ποὺ μεταφράστηκε σὲ ὅλες τῆς γλῶσες κι' ἔδωσε ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ κοσμαγάπητα φίλμ ποὺ θὰ παιχθῇ σὲ λίγες μέρες στὸ «Ζενίθ». Τὸ βιβλίο ποῦ δὲν ξεχνιέται. Τὸ ὅραμα μιᾶς μεγάλης ἀγάπης ποὺ πνίγεται ἀπὸ τὸν ἴσκιο μιᾶς παληᾶς καὶ κρυφῆς ἐρωτικῆς τραγωδίας. Ἡ ἱστορία μὲ τὴν ἔντονη δραματικὴ πλοκή, τὴν λεπτότατη ψυχολογία, τὸ ὁλοζώντανο ὕφος τὰ ἐξαίσια τοπία. Τὸ ποίημα τῆς γυναικείας εὐαισθησίας. Μία ἀπὸ τῆς ὡραιότερες Ἑλληνικὲς ἐκδόσεις καὶ πωλεῖτε εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Κουλουμπῆ.

ΟΙ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΑΙ

....Δικαιοῦνται νὰ ζητήσουν ἀπὸ τοὺς γονεῖς των ἕνα δῶρο· Ἀσφαλῶς τὸ καλλίτερο εἶναι μία συλλογὴ ἀπὸ διαλεχτὰ βιβλία ποὺ θὰ προμηθευθοῦν ἀπὸ τὸ βιβλιοπωλεῖον Κουλουμπῆ, γιὰ νὰ περάσουν εὐχάριστα τὸ καλοκαίρι τους.

Ξένα Λεξικὰ

Ἀγγλοελληνικὰ καὶ Ἑλληνοαγγλικά. Ἔκδοσις «Ἐθνικοῦ Κήρυκος» Νέας Ὑόρκης καὶ Ἑλληνικῶν ἐκδόσεων ὅλων τῶν τύπων καὶ μεγεθῶν πωλοῦνται εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον Κουλουμπῆ.

ΕΝΩΣΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ 1940-1941

Καλοῦμεν ἅπαντας τοὺς τραυματίας μέλη τῆς ὑφ' ἡμᾶς Ἑνώσεως ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Παντανάσσης 24α γραφεῖα τῆς σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 9½ π.μ. εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν μὲ θέμα: Ἐπικύρωσις ἐπελθούσης συμφωνίας συγχωνεύσεως τῶν δύο Σωματείων.

Ὁ Πρόεδρος Ι. ΟΔΥΣΣΕΩΣ
Ὁ Γ. Γραμματεὺς Α. ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Της Στιγμης

Αἱ αὐτοκινητοπομπαὶ πρὸς Ἀθήνας ἐξακολουθοῦν μὲ διάφορα προϊόντα τῆς ἰδικῆς μας καὶ τῶν γειτονικῶν περιφερειῶν.

—Ἀραιὰ τώρα, συχνότερα ὅμως, μὲ τὴν πάροδον τῶν ἡμερῶν, τὸ κυριώτερο φορτίο τῶν αὐτοκινήτων θὰ γίνῃ μὲ τὸ κυριαρχοῦν φροῦτο τῆς ἐποχῆς: τὸ καρπούζι.

—Καὶ ὅπως λέγουν ὅλοι, ὁ Κάμπος ἔχει πληθώρα φέτος ἀπὸ τὸ εἶδος αὐτό.

—Ἐὰν δὲ ἔπεφτε καὶ μία βροχή, θὰ καταντοῦσε ἀσφαλῶς, τὰ μεταφορικὰ νὰ κοστίζουν περισσότερον ἀπὸ τὴν τιμήν του.

— Διὰ ν' ἀντιληφθῇ κανεὶς τὴν πραγματικότητα, ἀρκεῖ ν' ἀναφέρουμε τὸ ἑξῆς μόνον παράδειγμα:

— Ἕνας ἀγρότης μὲ μετρίαν ἔκτασιν μποστανιοῦ, εἶπεν ὅτι καὶ μὲ τὴν μεγαλυτέραν ὑποθετικὴν ἀποτυχίαν, θὰ κάμῃ ὁπωσδήποτε 50 ταξίδια εἰς τὴν πρωτεύουσα.

— «Μὲ λίγο δὲ σιγοντάρισμα τοῦ καιροῦ», κατὰ τὴν χαρακτηριστική του ἔκφρασιν, θὰ ὑπερβῇ, χωρὶς ἀμφιβολία, τὰ 100!

= Ἂς μὴ παραπονούμεθα ὅμως, ὅτι δὲν μᾶς ἐνθυμεῖται κι' ἐμᾶς κάπου - κάπου τὸ Κέντρον.

— Ἀπόδειξις, ὅτι προχθὲς ἐμπῆκαν εἰς τὴν πόλιν μας ἄνω τῶν 80 φορτηγῶν αὐτοκινήτων μὲ κριθάρι διὰ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

— Τί προορισμὸν ἔχει τὸ κριθάρι αὐτό, δὲν γνωρίζομεν.

— Ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἐνδιαφέρει.

= Ἔχομεν τὴν γνώμην ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ διανομὴ τῶν δεμάτων ἱματισμοῦ εἰς μερικοὺς ὑπαλλήλους, ποὺ πρόκειται νὰ ἀναχωρήσουν ἐκ Πατρῶν ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν των.

— Πρόκειται ἰδίως περὶ τῶν διδασκάλων ποὺ κατάγονται ἐξ ἄλλων μερῶν.

= Ἡ Πατραϊκὴ Μανδολινάτα, τὸ λαμπρὸν αὐτὸ σωματεῖον τῆς πόλεώς μας, πληροφορούμεθα ὅτι ἑτοιμάζει μίαν μουσικὴν ἑορτήν.

— Ἡ ὁποία θὰ μείνῃ, ὡς προβλέπεται, ἀλησμόνητος, διότι θὰ ἔχῃ ἐξαιρετικῆς ποικιλίας πρόγραμμα.

= Αἱ δηλώσεις συμμετοχῆς εἰς τὴν ἐκδρομὴν τῶν Γορτυνίων ἐξακολουθοῦν ἀθρόαι.

— Θὰ γίνωνται δὲ δεκταὶ τοιαῦται μέχρι τῆς προσεχοῦς Τρίτης.

— Πρόκειται περὶ μιᾶς ἐξαιρετικῆς εὐκαιρίας διὰ ψυχαγωγίαν, τὴν ὁποίαν ὄχι μόνον οἱ Γορτύνιοι, ἀλλὰ καὶ κάθε ἄλλος, δὲν πρέπει νὰ χάσῃ.

= Εἰς τὸ «Λυρικὸν» αὔριον ἀναβιβάζεται διὰ πρώτην φορὰν μία κωμωδία τοῦ ἐν τῇ πόλει μας εὑρισκομένου λογοτέχνου κ. Καλακάρδη.

— Ἐὰν τὸ ἔργον ἔχῃ τὴν ἐπιτυχίαν ποὺ ἀναμένεται, θὰ παιχθῇ τὸν ἐρχόμενον χειμῶνα καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας.

= Διὰ πολλοὺς πάσχοντας ἀπὸ ρευματικά, ἀρθριτικὰ κ. ἄ., τὰ λουτρὰ Τερψιθέας ἔλυσαν τὸ πρόβλημα τῆς μὴ μεταβάσεως εἰς εἰδικὰς ἰαματικὰς πηγάς.

— Εὗρον δὲ οἱ προσφυγόντες τὴν ποθουμένην βελτίωσιν εἰς τὰ λουτρὰ αὐτά, τὰ ὁποῖα συνδυάζουν τὴν ἀποτελεσματικότητα μὲ τὴν οἰκονομίαν.

— Συγχρόνως δὲ καὶ τὴν μὴ ἀπομάκρυνσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ἐκ τῆς ἐργασίας των.

= Συγχρονισμὸς καὶ εἰς τὴν τέχνην τῶν σκιῶν.

— Πρόκειται περὶ τῆς μεταδόσεως τῶν παραστάσεων διὰ μεγαφώνου, τὸ ὁποῖον πρῶτος ἐδῶ ἐγκατέστησεν ὁ γνωστὸς καραγκιοζοπαίκτης Θεοδωρόπουλος.

— Τὸ «ρεπερτόριον» ἐξ ἄλλου, τοῦ... θιάσου ἔχει πλουτισθῆ ἀφθόνως καὶ μὲ ἔργα παρμένα ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν χρόνων τοῦ πολέμου καὶ τῆς σκλαβιᾶς.

— Ἔτσι ὁ Καραγκιόζης δὲν προώδευσε μόνον τεχνικῶς, ἀλλὰ καὶ... διανοητικῶς.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς γεν. συνέλευσιν τὴν 29 Ἰουνίου 1946 εἰς τὸ 3ον Δημοτικὸν σχολεῖον Πατρῶν καὶ περὶ ὥραν 10ην π. μ. μὲ θέματα: 1) Συζήτησις καὶ λῆψις ἀποφάσεων ἐπὶ τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Ὁμοσπονδίας, 2) Ἀνακοινώσεις προέδρου, 3) Ἐκλογὴ ἀντιπροσώπου διὰ τὴν συνέλευσιν τῆς διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας.

Πάτραι 21 Ἰουνίου 1946
Ὁ Πρόεδρος Ι. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ δευτέρα ἡμέρα τῶν προκριματικῶν ἀγώνων διὰ τὸ κύπελλον Δήμου Πατρέων παρουσιάζει τὸ κατωτέρω πρόγραμμα:

ΓΗΠΕΔΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ

Ὥρα 8½ πρωϊνή. Ἐπαναληπτικὸς ἀγὼν διὰ τὴν ἀνάδειξιν νικητοῦ Ὀλυμπιακοῦ — Θυέλλης. Διαιτητὴς ὁ κ. Βλάχος.

Ὥρα 4½ μ.μ. Ὁ Ἡρακλῆς ἀντιμέτωπος τῆς Προοδευτικῆς. Διαιτητὴς ὁ κ. Διάκος.

Ὥρα 6 μ.μ. Ἀχιλλεὺς ἐναντίον Ἀστέρος. Ἀγὼν ἰσοδυνάμου δυναμικότητος μὲ τὰ πλεῖστα ἐχέγγυα καλῆς διεξαγωγῆς του. Διαιτητὴς ὁ κ. Ἐλευθεριάδης.

ΣΤΑΔΙΟΝ ΠΑΝΑΧΑΪΚΗΣ

Ὥρα 4½ μ.μ. Ἡ Παναχαϊκὴ διαγωνίζεται τὴν Α. Ε. Κ. Ἡ πρώτη μεταξύ των ἐπαφὴ ἔπειτα ἀπὸ σειρὰν ἐτῶν. Διαιτητὴς ὁ κ. Ἀποστολόπουλος.

Ὥρα 6 μ.μ. Ὁ Ἀπόλλων συναντᾷ τὸν Πατρέα. Δύσκολος καὶ ἀμφίβολος ἀγών. Διαιτητὴς ὁ κ. Σταματάτος.

ΓΗΠΕΔΟΝ ΑΙΓΙΟΥ

Ἡ Α. Ε. Κ. Αἰγίου ἀντιμετωπίζει τὴν Ἀχαϊκὴν Ἕνωσιν διὰ τὸ πρωτάθλημα γ' κατηγορίας.

GEO

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

—Τοῦ ἐν Κάτω Ἀχαΐα Ἱεροῦ Ναοῦ «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος»

Τὴν αὔριον Δευτέραν 24ην τρέχοντος μηνός, ὁ ὡς ἄνω ἱερὸς ναός, ἑορτάζει τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ πανήγυριν μετ' ἀρτοκλασίας. Ταύτην θέλουσι λαμπρύνει διὰ τῆς συμμετοχῆς των πρὸς τοῦτο προσκληθέντες ἀφ' ἑνὸς ὡς ἱερουργὸς ὁ πρωτοσύγκελος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν ἀρχιμ. κ. Εὐστάθιος Εὐσταθόπουλος, ὅστις καὶ θὰ ὁμιλήσῃ, μετὰ τοῦ ἱεροδιακόνου αὐτῆς, ἀφ' ἑτέρου ὁ καλλίφωνος ἱεροψάλτης καὶ μύστης τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς κ. Στ. Παπαγιαννόπουλος διευθύνων τὸν δεξιὸν χορὸν τόσον κατὰ τὴν μεγάλην ἑσπερινὸν ὅσον καὶ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν. Τὸν ἀριστερὸν χορὸν θέλει ἀποτελέσει ὁ ἐπίσης προσκληθεὶς καλλίφωνος ἱεροψάλτης κ. Δ. Νικολόπουλος.

Προσκαλοῦνται ὅθεν ἅπαντες ὅπως συμμετάσχουν εἰς τὸν μεγαλοπρεπῆ τοῦτον ἑορτασμόν.

(Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

Ἀνακοίνωσις

—Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως (Παράρτημα Πατρῶν)

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἱδρύθη παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Παραρτήματι τῇ συνδρομῇ τῆς ΟΥΝΡΑ Συμβουλευτικὸς Σταθμὸς Ἐπιτόκων ὅστις θέλει λειτουργεῖ καὶ δέχεται τὰς ἀπόρους ἐπιτόκους ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον καὶ κατὰ τὰς ὥρας 11 π. μ. — 1 μ.μ. εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σισίνη 6 ἰατρεῖον (Βρεφικὸς Σταθμός).

Ἔναρξις τῆς λειτουργίας ἀπὸ τοῦ Σαββάτου 22 Ἰουνίου.

Ἀνακοινωθὲν

—Ἐθνικῆς Ρεφορμιστικῆς Ἐργατοϋπαλληλικῆς παρατάξεως

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ διοικητικὰ συμβούλια τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν δύναμιν τῆς Ε.Ρ.Ε.Π., ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὰ γραφεῖα μας σήμερον Κυριακὴν 23ην τρέχοντος καὶ ὥραν 10ην εἰς συνέλευσιν μὲ θέματα: Ἀνάγνωσις ἐκ τῆς διοικήσεως ἐγγράφων Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς (Ε.Ρ.Ε.Π.).

Ἐντολῇ Διοικήσεως
Ὁ Γ. Γραμματεὺς Λ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἱμὰς ἐκ καουτσοὺκ ἐξαιρετικῆς ποιότητος (ἀτέρμων) μήκους 8, 10 μέτρων, πλάτους 0,20 μ. καὶ πάχους 8 χιλιοστῶν. Πληροφορίαι: Ρήγα Φεραίου 74.

KENTHMA
KAI
ΡΑΠΤΙΚΗ ΔΙ' ΙΧΝΑΡΙΩΝ
εἰς τὸ κατάστημα
"ΣΙΓΓΕΡ„

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΑΧΑΪΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 1436

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ

Ἐπισκεψάμενοι τὰ ΘΕΡΜΑ ΘΑΛΑΣΣΙΑ καὶ ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ «ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ» Σοφίας Σταμάτη, διεπιστώσαμεν ὅτι πρόκειται περὶ συγχρόνων λουτρικῶν ἐγκαταστάσεων εἰς διαυγῆ θαλάσσια ὕδατα καὶ ὅτι ταῦτα λειτουργοῦν μὲ ἀπόλυτον καθαριότητα καὶ μὲ ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα διὰ τὴν ἀπολύμανσιν τῶν λουτήρων, ἡ δὲ παρασκευὴ τῶν λουτρῶν γίνεται ἐπιστημονικῶς.

Ἐν Πάτραις τῇ 20ῃ Ἰουνίου 1946
Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ὑγειονομικοῦ Κέντρου
(τ. σ.) ΠΑΝΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΣΗΜ. Τὰ Λουτρὰ λειτουργοῦν συνεχῶς ἀπὸ τῆς 6ης πρωϊνῆς μέχρι τῆς 6ης ἀπογευματινῆς. Συγκοινωνία δι' αὐτοκινήτων ἀπὸ τῆς 7ης πρωϊνῆς μέχρι 4ης ἀπογευματινῆς ἀπὸ τὸ κάτω μέρος Πλατείας Γεωργίου. Βενζινάκατοι ἀνὰ 10 λεπτὰ ἀπὸ τοῦ Μώλου Ἁγ. Νικολάου.

Ἀνακοίνωσις
Η ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΑΔΕΛΦΩΝ Ν. ΜΑΤΣΑΓΓΟΥ
ἔθεσεν εἰς κυκλοφορίαν τὰ ἐκλεκτὰ σιγαρέττα της
ΑΡΙΣΤΑ κυτίον πολυτελείας τῶν 22 σιγαρέττων Δρχ. 2.300
ΕΞΤΡΑ κυτίον πολυτελείας τῶν 22 σιγαρέττων Δρχ. 1.800
Ζητήσατέ τα ἀπὸ τὰ καπνοπωλεῖα καὶ περίπτερα
Ἀντιπροσωπεία Πατρῶν
ΟΔΟΣ ΤΣΩΡΤΣΙΛ 234α'

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τὸ «Διάφραγμα»

Μιὰ μονογραφία μὲ εἰκόνας τοῦ ἰατροῦ κ. Κωνστ. Μπάρλου

Ἡ μελέτη τοῦ «διαφράγματος», τοῦ διακεκριμένου χειρουργοῦ ἰατροῦ κ. Κωνστ. Μπάρλου, παρουσιάζει μίαν ἐπιμελημένην ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν, χρησιμωτάτην διὰ τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τοὺς χειρουργούς.

Ὅπως ὁ ἴδιος ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸν πρόλογόν του γράφει, προσεπάθησε, κατ' ἐμὲ ὅμως καὶ ἐπέτυχε, νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἕνα κεφάλαιον ἰατρικὸν πλῆρες, ἀπὸ ὅλας τὰς ἀπόψεις, ἀρχίζον ἀπὸ τὴν ἐμβρυολογικὴν γένεσιν αὐτοῦ καὶ καταλῆγον εἰς τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς συγχρόνου χειρουργικῆς.

Ἡ ταξινόμησις τῆς ὕλης εἶνε πλήρης, ὁ δὲ χωρισμὸς τῶν διαφόρων ἐκδηλώσεων τῶν παθήσεων τοῦ διαφράγματος εἶναι τελείως νέος εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν βιβλιογραφίαν. Ἡ διαφορικὴ διάγνωσις, μεταξὺ κήλης καὶ διατάσεως ἀναπτύσσεται εἰς τὸ βιβλίον μὲ ἐπιστημονικὴν καὶ σαφῆ ἐξήγησιν, οὕτως ὥστε τὰ σφάλματα νὰ ἀποφεύγωνται κατὰ τὸ δυνατόν. Ἡ περιγραφὴ τῶν συμπτωμάτων τῆς διατάσεως τοῦ διαφράγματος, τελείως νέα, εἶνε ἀποτέλεσμα μακρᾶς πείρας καὶ παρατηρητικότητος τοῦ συγγραφέως. Τελικῶς ἡ περιγραφὴ τῶν διαφόρων τρόπων τῶν χειρουργικῶν ἐπεμβάσεων ἐπὶ τοῦ διαφράγματος καὶ τοῦ φρενικοῦ νεύρου εἶνε τόσον σαφὴς καὶ συνοδεύεται ὑπὸ πλουσίας εἰκονογραφήσεως, ὥστε νὰ καθίσταται καὶ εἰς τὸν ἀγνοοῦντα τὴν χειρουργικήν, κατανοητή.

Γενικῶς ἡ ἔκδοσις τοῦ βιβλίου τούτου δημιουργεῖ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας ὑπάρχουν ἄξιοι ἐπιστήμονες οἱ ὁποῖοι καταβάλλουν, παρὰ τὰς δυσκολίας, ποὺ ἀντιμετωπίζουν εἰς τὴν συγκέντρωσιν ἐπιστημονικῶν συγγραμμάτων, κάθε δυνατὴν προσπάθειαν, νὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῆς μεγάλης ἀποστολῆς των.

Τὸ βιβλίον, μὲ ἐπιμελημένην ἐμφάνισιν καὶ ἐπὶ ἐκλεκτοῦ χάρτου, εἶνε τὸ πρῶτον τῆς σειρᾶς τῶν ἐπιστημονικῶν ἐκδόσεων τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου «Ἀχαιὸς» τοῦ κ. Ἀγγ. Κουλουμπῆ, ὁ ὁποῖος καὶ ἀπὸ τῆς ἰδικῆς του πλευρᾶς κατέβαλε κάθε προσπάθειαν νὰ παρουσιάσῃ ἕνα ἀπὸ τυπογραφικῆς ἀπόψεως, τέλειον ἔργον.

Α. Γ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΓΚΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

Κανεὶς ἐξ ὅσων ἐγνώριζαν τὸν Εὐάγγελον Δ. Μαγκλαρόπουλον δὲν θέλει νὰ πιστέψῃ ὅτι ἡ νέα καὶ εὐγενὴς αὐτὴ φυσιογνωμία ἔτσι τραγικά, ἔτσι ἀπροσδόκητα ἐχάθη. Καὶ δὲν εἶνε μόνον ὁ σκληρὸς καὶ ὁ ἄκαιρος θάνατος ποὺ ἐγέμισαν τὶς ψυχὲς ἀπὸ ἄφατη ψυχικὴ ὀδύνη. Εἶνε πρὸ παντὸς τὸ πνεῦμα, ὁ χαρακτὴρ καὶ τὸ ἦθος ποὺ στόλιζαν καὶ ξεχώριζαν τὸν μεταστάντα Βίλλυ. Υἱὸς τοῦ γνωστοῦ εἰς τὴν πόλιν μας μεγαλεμπόρου κ. Δημ. Ι. Μαγκλαροπούλου ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἤδη ἡλικίας ἔτυχεν ἰδιαιτέρας διαπαιδαγωγήσεως καὶ μορφώσεως καὶ χάρις στοὺς γονεῖς του ἀλλὰ καὶ χάρις στὴν πνευματικὴν εὐστροφίαν καὶ νοημοσύνην διὰ τῆς ὁποίας παιδιόθεν διεκρίνετο. Μόλις 12ετὴς γλωσσομαθὴς ἐπρώτευεν συνεχῶς εἰς κάθε διανοητικὴν ἐπίδοσιν, διακρινόμενος ἀργότερα εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις ἀνώτατα πνευματικὰ ἱδρύματα διὰ τὴν εὐρύτητα τῆς ἀντιλήψεως καὶ τὴν θαυμαστὴν ἀφομοίωσιν ἰδίως τῶν Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, τὰς ὁποίας ἐπεράτωσε εἰς ἡλικίαν μόλις εἰκοσιτριῶν ἐτῶν. Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τῶν σπουδῶν του ἀφῆκεν εἰς τοὺς συμμαθητὰς καὶ φίλους του τὰς εὐγενεστέρας τῶν ἀναμνήσεων. Ἀπέριττος, ὁμιλητικός, ἁπλοῦς, ὀξύνους, συνετός, ἐνάρετος, ἐργατικὸς καὶ ἐπίμονος εἶχεν ὅλα ἐκεῖνα τὰ χαρίσματα ποὺ δίδουν τὴν εἰκόνα ἑνὸς ἀνωτέρου ἀνθρώπου. Μετὰ τὸ πέρας τῶν σπουδῶν του ἀνέλαβε κυρίως τὸ μέγα φορτίον τῆς διαχειρίσεως τῆς μεγάλης καὶ γνωστῆς ἐπιχειρήσεως, τὴν ὁποίαν ἵδρυσε καὶ διατηρεῖ ὁ πατήρ του κ. Δ. Ι. Μαγκλαρόπουλος καὶ ἐν τῇ πόλει μας καὶ ἐν Ἀθήναις καὶ παρὰ τὸ νεαρώτατον τῆς ἡλικίας, ἐπέδειξε καὶ εἰς τὴν τοιαύτην ἐμπορικὴν πλευρὰν τῆς ζωῆς του σπανίαν ὄντως σύνεσιν, ἑτοιμότητα καὶ πρωτοβουλίαν.

Ὁ Εὐάγγελος Δ. Μαγκλαρόπουλος δὲν ἦτο ἀπὸ τοὺς γόνους πλουσίων γονέων, οἱ ὁποῖοι βλέπουν τὴν ζωὴν μακρόθεν. Ὡς ἠθικὴν ἐκγύμνασίν του ἐθεώρησε ἀναγκαῖον νὰ κατανοήσῃ καὶ βαθέως κατενόησε ὅλας τὰς βαθμίδας τῆς ζωῆς καὶ αὐτὸ μαζὶ μὲ τὸν ἀδαμάντινο χαρακτῆρα του συνέτεινε τόσο ὥστε νὰ ἀγαπᾶται ἀπὸ ὅλους ὅσους τὸν ἐγνώρισαν καὶ εἰς οἱανδήποτε θέσιν καὶ ἂν εὑρίσκοντο παρὰ τὰς δραματικὰς ἀντιθέσεις ποὺ ἡ μεταπολεμικὴ κοινωνία μας δυστυχῶς ἐμφανίζει. Ἦταν ὄντως ἀριστοκράτης ὁ Εὐάγγελος Δ. Μαγκλαρόπουλος εἰς τὸ πνεῦμα, εἰς τὸ ἦθος καὶ τὴν ψυχήν, τιμῶν τὴν οἰκογένειάν του, τὴν Πατραϊκὴν κοινωνίαν, τῆς ὁποίας ἦτο νεαρὸς βλαστός, τοὺς συμμαθητὰς καὶ τοὺς φίλους του. Ἡ ἀπώλειά του ἦταν δι' ὅλους ἀνυπολόγιστη ζημία, ἰδίως διὰ τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν οἰκογένειάν του καὶ διὰ τὸν ἐμπορικὸν κόσμον, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξε νεαρὸ ἀλλὰ ἀρτίως καὶ ἐπιστημονικῶς κατηρτισμένον μέλος.

Ἂς εἶνε ἐλαφρὰ ἡ Ἀττικὴ γῆ ποὺ προχθὲς σκέπασε μίαν εὐγενικὴ καρδιά.

Κ. Π. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Πρόσκλησις

— Ἕνωσις Συνταξιούχων Ἀστυνομίας Πόλεων

Προσκαλοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως τὰ μὴ καταβάλλοντα τὸ ἀντίτιμον τῶν ὑποδημάτων ὅπως διέλθωσιν ἐπειγόντως ἐκ τῶν γραφείων τῆς Ἑνώσεως καὶ καταβάλωσι τοῦτο.

Ε. ΦΙΛΛΙΠΣ ΟΠΕΝΧΑΪΜ

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ ΔΙΑΒΑΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

—Ναί, ἦλθαν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον μ' αὐτὸν τὸν σκοπό. Ὁ Πὸρλ εἶναι ἀποφασισμένος νὰ κρατήσῃ τὸν ὅρκο του — τὸ φοβερώτερο ὅρκο ποὺ ἔκανε ποτὲ ἄνθρωπος. Δὲν εἶχα κατορθώσει, ἀλλοίμονον, νὰ νομιμοποιήσω τὶς σχέσεις μου μὲ τὴν μητέρα τῆς Λαουρίτας. Τοῦ εἴχαμε γράψει ἐπανειλημμένως, προσφέροντάς του χιλιάδες, γιὰ νὰ δεχθῇ τὸ διαζύγιο. Ἐπὶ ἔτη δὲν ἐλάβαμε καμμιὰ ἀπάντησι. Τὴν τελευταία φορὰ ὁ Πὸρλ μᾶς ἐτηλεγράφησε μιὰ μόνον φράσι: «Τὸ διαζύγιο θὰ ἀνέτρεπε τὰ σχέδιά μου».

—Μὰ τί μπορεῖ νὰ κάνῃ τώρα;

—Μιὰ ξαφνικὴ λάμψις ἐφώτισε τὰ γκρίζια μάτια τοῦ Λόρδου.

—Ὤ, ἂν βρισκόμουνα τώρα στὴ χώρα ὅπου τοὺς εἶχα γνωρίσει, εἶπε μὲ συγκρατημένο τόνο, σὲ μιὰν ὁποιαδήποτε χώρα ὅπου οἱ νόμοι εἶνε χαλαρώτεροι καὶ ὅπου ὑπερισχύει τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου ἢ τοῦ ἐξυπνοτέρου. Μὲ τί ἡδονὴ θὰ τοὺς σκότωνα καὶ τοὺς δύο. Ἀτυχῶς βρίσκομαι στὴν Ἀγγλία. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μητέρα τῆς Λαουρίτας δὲν ὑπῆρξε ποτὲ νόμιμος σύζυγός μου καὶ ἡ ἐσπευσμένη ἀναχώρησίς μας ἀπὸ τὸ Σάντος, ἡ ὁποία ἐμοίαζε περισσότερο μὲ φυγή, καθιστοῦν νομικῶς ἀκλόνητον τὴν ἀπαίτησί του. Ἦλθε νὰ μοῦ πάρῃ τὴν Λαουρίτα...

Τὴν φρικτὴ σημασία ποὺ εἶχαν τὰ τελευταῖα αὐτὰ λόγια ὁ Μάρτεν δὲν τὴν ἀντελήφθη παρὰ μόνον ὅταν ὁ Λόρδος ἔσκυψε πρὸς τὸ μέρος του καὶ χαμηλώνοντας τὴ φωνή, τοῦ ψιθύρισε:

—Ὁ Πὸρλ ἔχει ὁρκισθῆ νὰ πάρῃ μαζί του τὴν Λαουρίτα... τὴν κόρη του... πίσω στὸ Σάντος... καὶ ἐκεῖ νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ ζήσῃ ὅπως ἔζησε κάποτε ἡ μητέρα της.

Ὁ Μάρτεν σηκώθηκε.

—Ἔ. αὐτὸ σᾶς ὑπόσχομαι: ὅτι δὲν θὰ τὸ ἀξιωθῇ ποτέ, ἐδήλωσε ἀνάμεσα ἀπὸ σφιγμένα δόντια.

****

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ο κ. ΒΙΚΤΩΡ ΠΟΡΛ ΚΑΙ Ο ΣΟΛΟΜΩΝ ΓΚΡΑΟΥΝΤ ΑΠΕΙΛΟΥΝ

Κανένας δὲν ἐπεχείρησε νὰ προσποιηθῇ τὸν εὔθυμον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς περιέργου τελετῆς ποὺ ἔλαβε χώραν τὸ πρωῒ τῆς ἐπομένης στὸ μικρὸ παρεκκλῆσι τοῦ Ἄρντριγκτον Χῶλλ.

Ἡ Λαουρίτα παρηκολούθησε τὴν γαμήλιο ἀκολουθία μὲ βαθειὰ κατάνυξι, σχεδὸν ἐκστατικὴ καὶ μιὰ αἰνιγματικὴ ἔκφρασι στὰ μεγάλα, σκοτεινὰ μάτια της. Στὸν Μάρτεν, μολονότι ἦταν ὁ θετικώτερος τῶν ἀνθρώπων, ἡ ὅλη ὑπόθεσις προξενοῦσε ἐντύπωσι ὀνείρου. Τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ ἀντελήφθη σαφῶς καὶ ποὺ τοῦ ἐγέμισε τὴν ψυχὴ μὲ ζωηρὴ ἀνησυχία ἦταν ἡ ἀπόλυτη ἀταραξία τῆς Λαουρίτας. Τοῦ φαινόταν ὅτι ἡ νέα δὲν εἶχε διόλου ὕφος ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος ὑποδύεται ἕνα ρόλο. Ἄκουγε τὰ λόγια τοῦ πάστορος μὲ μεγάλη προσοχὴ καὶ καταφανῆ συγκίνησι! Καὶ καθὼς ἐβγαίναν ἀπὸ τὴ μικρὴ ἐκκλησούλα, τὰ δάχτυλά της ἔσφιξαν τὸ μπράτσο του, μὲ νευρικότητα καὶ δύναμι ποὺ τὸν κατέπληξαν.

Τὰ πρῶτα λόγια ποὺ τῆς ἀπηύθυνε μόλις εὑρέθηκαν ἔξω στὸν ἡλιόλουστο κῆπο, εἶχαν ὡς σκοπὸ νὰ καθησυχάσουν ὄχι τόσο ἐκείνη, ὅσο αὐτὸν τὸν ἴδιον.

—Δὲν πρέπει νὰ ξεχάσῃς, τῆς εἶπε μὲ σχεδὸν ἱκετευτικὸ τόνο, ὅτι ἡ τελετὴ αὐτὴ ἦταν ἐντελῶς τυπικὴ καὶ δὲν ἐδημιούργησε καμμιὰ νέα κατάστασι. Μὴ φοβηθῇς οὔτε στιγμὴ ὅτι θὰ ἐπιχειρήσω ποτὲ νὰ ἐπωφεληθῶ τῆς ἰδιότητος ποὺ μοῦ προσέδωσε.

Ἔστρεψε τὸ γλυκὸ πρόσωπό της καὶ τὸν ἐκύταξε δειλά, ἀλλὰ καὶ μὲ ἀπορία.

—Δὲν πρέπει νὰ φαντάζεσαι ὅτι φοβᾶμαι, Μάρτεν, ψιθύρισε. Ὅλ' αὐτὰ ὅμως συνέβησαν τόσο γλήγορα, τόσο ἀπροσδόκητα. Μόλις χθὲς τὸ βράδυ ὁ πατέρας μοῦ ἀνεκοίνωσε τὴν ἀπόφασί του.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ τοὺς ἐπρόφθασαν ὁ Λόρδος καὶ ἡ Μύριελ, πρὸς μεγάλην ἀνακούφισι τοῦ Μάρτεν. Σιωπηλοὶ καὶ οἱ τέσσαρες διέσχισαν τὴν μεγάλη πρασιά, διευθυνόμενοι πρὸς τὴν κυρία εἴσοδο τοῦ πύργου. Ὁ Λόρδος φαινόταν τώρα σχεδὸν χαρούμενος. Ἐν τούτοις οὔτε αὐτὸς ἐπεχείρησε νὰ διακόψῃ τὴν σιωπή.

Στὸ χῶλλ ἐχωρίσθηκαν. Ἡ Μύριελ καὶ ἡ Λαουρίτα ἀνέβηκαν ἀμέσως στὰ δωμάτιά τους — ἡ τελευταία ἀπὸ τὸ κεφαλόσκαλο ἔστρεψε γιὰ νὰ στείλῃ ἕνα γλυκὸ χαμόγελο στὸν Μάρτεν — καὶ ὁ Λόρδος κλείσθηκε στὸ γραφεῖο του μὲ τὸν δικηγόρο του.

Ὁ Μάρτεν, ὕστερα ἀπὸ στιγμιαῖο δισταγμό, ἐφωδιάσθηκε μ' ἕνα μπαστοῦνι κι' ἕνα καπέλλο καὶ τράβηξε πρὸς τὸ πάρκο. Ἔνοιωθε τὴν ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ μείνῃ λίγη ὥρα τελείως μόνος στὴν πυκνὴ [illegible] δένδρων μέσα στὴν ἡσυχία καὶ τὴ δροσιά, γιὰ νὰ προσγειωθῇ καὶ ἐπανέλθῃ στὴν πραγματικότητα. [illegible] οὔτε στιγμὴ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ στὸν ἑαυτό του ὅτι ἡ τελετὴ στὴν ὁποία εἶχε λάβει μέρος δὲν σήμαινε τίποτε, ὅτι οἱ ἱερὲς [illegible] σχέσεις ποὺ εἶχε λάβει καὶ ποὺ [illegible] δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἔχουν κανένα νόημα. Ἐν τούτοις, τὸ γεγονὸς ἦταν ἕνα: νομικῶς καὶ θρησκευτικῶς ὁ γάμος εἶχε τελεσθῆ. Ἡ Λαουρίτα ἦταν γυναῖκα του — ἡ γυναῖκα του!

***

Ἐπιστρέφοντας στὸν πύργο ὕστερα ἀπὸ ἀδιάκοπη περιπλάνησι μιάμιση περίπου ὥρας, συνήντησε τὴν Λαίδη Μύριελ. Παρὰ τὴν [illegible] πλευρά της περπατοῦσε μὲ τὸ βλέμμα προσηλωμένο στὸ ἔδαφος. Μόλις ἄκουσε τὰ βήματά του ἐστράφη ἀπότομα σχεδὸν τρομαγμένη [illegible]... Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ Μάρτεν τὴν ἔβλεπε νὰ ἐκδηλώνῃ κάποια νευρικότητα ἀπὸ τότε ποὺ τὴν εἶχε γνωρίσει.

—Θὰ κατέφυγες, ὑποθέτω, στὴ μοναξιὰ γιὰ ν' ἀναμετρήσῃς ἀπερίσπαστος τὶς νέες εὐθύνας καὶ νέες ὑποχρεώσεις σου;

— Οὔτε νέες εὐθύνες, οὔτε νέες ὑποχρεώσεις ἔχω, ἀπάντησε ἐκεῖνος κάπως ξηρά. Πάντως ὄχι αὐτὲς ποὺ ὑπονοεῖς ἐσύ. Ἁπλῶς ἐπιθυμῶ νὰ φανῶ χρήσιμος στὸν Λόρδο Ἄρντριγκτον, νὰ τὸν βοηθήσω σὲ μιὰ δύσκολη στιγμή. Θὰ γνωρίζῃς ἀσφαλῶς πῶς ἔχει ἡ ὑπόθεσις.

— Γνωρίζω τὰ πάντα, παρεδέχθη ἡ Μύριελ. Ἤμουν παροῦσα ὅταν ὁ θεῖος διηγήθηκε στὴν Λαουρίτα τὴν τόσο ἐνδιαφέρουσα ἱστορία του.

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔπρεπε νὰ ξέρῃς ὅτι ἡ τελετὴ αὐτὴ δὲν δημιουργεῖ καμμιὰ ἀπολύτως ὑποχρέωσι γιὰ μένα, ἐπέμεινε ὁ Μάρτεν. Ὁ γάμος ἔπρεπε νὰ γίνῃ καὶ εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ ἡ παρουσία μου ἐδῶ τὸν κατέστησε δυνατόν. Μολαταῦτα, ἡ θέσις μου τώρα εἶνε βέβαια ἐξαιρετικὰ λεπτή, δύσκολη....

— Ὤ, ἀπὸ ὡρισμένες ἀπόψεις ἡ θέσις σου εἶνε θλιβερή, ἐδήλωσε ἡ Μύριελ, γυρίζοντας πρὸς τὴν κατεύθυνσι ποὺ ἀκολουθοῦσε αὐτός. Ἔχω προχωρήσει ἀρκετά. Θὰ ἐπιστρέψω μαζί σου.

— Ἐλπίζω νὰ καθησυχάσῃς τὴν Λαουρίτα, τὴν παρακάλεσε ἐκεῖνος, ὕστερα ἀπὸ στιγμιαία σιωπή. Θέλω νὰ ἐννοήσῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει κανένας ἀπολύτως λόγος ν' ἀνησυχῇ. Δὲν πρόκειται νὰ ξεχάσω ποτὲ ὅτι ἡ τελετὴ ἦταν ἐντελῶς τυπική.

Ἡ Μύριελ τὸν ἐκύταξε κάπως περίεργα.

— Δὲν νομίζω ὅτι ἡ Λαουρίτα αἰσθάνεται τὴν παραμικρὴ ἀνησυχία, εἶπε μ' ἕνα ἐλαφρὸ χαμόγελο. Στὴν ἡλικία της, ὑποθέτω, κάθε κοπέλλα εἶνε ρωμαντικὴ καὶ βλέπει μὲ διαφορετικὸ πρῖσμα ὡρισμένα πράγματα. Ἐξ ἄλλου πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι δὲν εἶνε καὶ τόσο εὔκολο. Ἰδίως γιὰ ἕνα κορίτσι ν' ἀκούσῃ ὅλα τὰ ποιητικὰ λόγια τῆς γαμηλίου εὐλογίας, νὰ ὑποσχεθῇ πίστι καὶ αἰωνία ἀγάπη σ' ἕναν ἄνδρα καὶ συγχρόνως νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της ὅτι ὅλα αὐτὰ δὲν εἶνε παρὰ μιὰ κωμωδία.

— Καὶ ὅμως αὐτὸ πρωτίστως ὀφείλει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν της, ἐπέμεινε ὁ Μάρτεν, νευριασμένος. Μύριελ, πρέπει νὰ μὲ βοηθήσῃς! Μόνον ἐσὺ μπορεῖς νὰ τῆς [illegible] νὰ καταλάβῃ ὅτι ὁ γάμος αὐτὸς εἶνε καὶ πρέπει νὰ μείνῃ εἰκονικός.

Καὶ πάλιν τὰ μάτια της προσηλώθηκαν ἐρευνητικὰ [illegible] του.

Καθὼς προχωροῦσε δίπλα της ὁ Μάρτεν παρατήρησε ὅτι εἶχε τὸ ἴδιο σχεδὸν ἀνάστημα μ' αὐτὸν καὶ τὰ μεγάλα βήματα ποὺ τὴν ἀνάγκαζε νὰ κάνῃ τὸ γρήγορο περπάτημά του, καθυστεροῦσαν καταφανέστερα τὴν ἀπέριττη χάρι τῶν κινήσεών της.

— Κι' ἐγὼ ποὺ ἐνόμιζα ὅτι κυρίως θὰ εἶχες ἀνάγκη παρηγορήσεων!... παρετήρησε ἐκείνη. Εἶχα τὴν ἐντύπωσι ὅτι αἰσθανόσουν κάποιαν ἀδυναμία γιὰ τὴν μικρὴ Λαουρίτα.

— Τὴν θαυμάζω, φυσικά, ἀπάντησε ὁ Μάρτεν. Ἡ ὀμορφιά της θὰ προξενοῦσε ἐντύπωσι σὲ ὁποιονδήποτε ἄνδρα. Ὁ γάμος ὅμως εἶνε κάτι τὸ ἐντελῶς διαφορετικό.

— Ὤ, δὲν ξέρω. Ἡ πιὸ ἐξελιγμένες θεωρίες ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ ἐρωτοτροπίες πρέπει ν' ἀρχίζουν μετὰ τὸν γάμο. Σὺ θὰ κάνῃς καλὰ ν' ἀρχίσῃς ἀπὸ σήμερα τὸ ἀπόγευμα. Ἡ Λαουρίτα διατελεῖ σὲ κατάστασι ἐξαιρετικῆς εὐαισθησίας καὶ ἀσφαλῶς τὰ γλυκόλογα θὰ τῆς προξενήσουν ἐντύπωσι.

Ἀπότομα ὁ τόνος τῆς φωνῆς της εἶχε γίνει σαρκαστικός, σχεδὸν πικρόχολος.

****

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

...... ξέρω τί θέλεις νὰ μοῦ πῇς,
...... νὰ σοῦ φέρω..... Παγωτὸ
ΦΙΛΙΠΣ
Βένιας